

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2021

1045/2021

Verohallinnon päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2022

Verohallinto on tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä 73 §:n 1 momentti ja 75 §:n 2 momentti ovat laissa 504/2010 ja sellaisena kuin niistä 73 §:n 2 momentti on laissa 1246/2013, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2022 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemisspaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työntekemisspaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työntekemisspaikalle myös silloin, jos:

- 1) työntekemisspaikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;
- 2) työskentely on tilapäistä tuloverolain 72 a §:ssä tarkoitetulla tavalla;
- 3) työntekemisspaikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja
- 4) verovelvollinen on työntekemisspaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työntekemisspaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työntekemisspaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemisspaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työntekemisspaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemisspaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	46 senttiä kilometriltä, jota korotetaan – 8 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä – 12 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä – 23 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä – 3 senttiä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri – 3 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa – 10 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	80 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	116 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	110 senttiä kilometriltä
mönkijä	104 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	35 senttiä kilometriltä
mopo	19 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	11 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 3 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat käyttövoimakulut, hänelle korvattavien käyttövoimakulujen enimmäismäärä on 10 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työntekemisaika on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työntekemisaikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kestoaika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	20
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	45
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
– vähintään 2 tunnilla	20
– yli 6 tunnilla	45

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	47
Alankomaat	72
Albania	67
Algeria	60
Andorra	59
Angola	57
Antigua ja Barbuda	78
Arabiemiirikunnat	73
Argentiina	37
Armenia	54
Aruba	60
Australia	69
Azerbaidžan	54
Azorit	61
Bahama	76
Bahrain	73
Bangladesh	66
Barbados	73
Belgia	67

Belize	46
Benin	43
Bermuda	75
Bhutan	44
Bolivia	41
Bosnia ja Hertsegovina	51
Botswana	43
Brasilia	59
Britannia	68
Lontoo ja Edinburgh	72
Brunei	40
Bulgaria	57
Burkina Faso	38
Burundi	43
Chile	48
Cookinsaaret	68
Costa Rica	49
Curaçao	50
Djibouti	71
Dominica	54
Dominikaaninen tasavalta	53
Ecuador	55
Egypti	72
El Salvador	48
Eritrea	77
Espanja	65
Etelä-Afrikka	53
Etelä-Sudan	92
Etiopia	41
Fidži	50
Filippiinit	65
Färsaaret	55
Gabon	87
Gambia	43
Georgia	42
Ghana	52
Grenada	64

Grönlanti	56
Guadeloupe	51
Guatemala	64
Guinea	69
Guinea-Bissau	37
Guyana	43
Haiti	48
Honduras	48
Indonesia	51
Intia	56
Irak	51
Iran	80
Irlanti	67
Islanti	75
Israel	87
Italia	66
Itä-Timor	46
Itävalta	68
Jamaika	51
Japani	76
Jemen	92
Jordania	80
Kambodža	59
Kamerun	54
Kanada	71
Kanarian saaret	63
Kap Verde	43
Kazakstan	45
Kenia	74
Keski-Afrikan tasavalta	92
Kiina	73
Hongkong	76
Kirgisia	39
Kolumbia	48
Komorit	33
Kongo (Kongo-Brazzaville)	61
Kongon demokraattinen tasavalta (Kongo-Kinshasa)	40

Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea)	63
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	81
Kosovo	50
Kreikka	59
Kroatia	63
Kuuba	44
Kuwait	72
Kypros	61
Laos	47
Latvia	57
Lesotho	36
Libanon	92
Liberia	53
Libya	47
Liechtenstein	66
Liettua	55
Luxemburg	69
Madagaskar	40
Madeira	60
Makedonia	54
Malawi	68
Malediivit	60
Malesia	49
Mali	41
Malta	66
Marokko	69
Marshallinsaaret	55
Martinique	53
Mauritania	46
Mauritius	45
Meksiko	55
Mikronesia	50
Moldova	56
Monaco	92
Mongolia	39
Montenegro	59

Mosambik	45
Myanmar (Burma)	57
Namibia	39
Neitsytsaaret (USA)	51
Nepal	47
Nicaragua	42
Niger	46
Nigeria	76
Norja	71
Norsunluurannikko	73
Oman	66
Pakistan	33
Palau	77
Palestiinalaisalue	77
Panama	54
Papua-Uusi-Guinea	64
Paraguay	32
Peru	49
Portugali	62
Puerto Rico	57
Puola	57
Qatar	67
Ranska	70
Romania	59
Ruanda	36
Ruotsi	63
Saint Kitts ja Nevis	59
Saint Lucia	71
Saint Vincent ja Grenadiinit	71
Saksa	66
Salomonsaaret	53
Sambia	58
Samoa	53
San Marino	61
São Tomé ja Príncipe	85
Saudi-Arabia	68
Senegal	53

Serbia	63
Seychellit	74
Sierra Leone	57
Singapore	68
Slovakia	64
Slovenia	61
Somalia	67
Sri Lanka	39
Sudan	25
Suriname	72
Swazimaa	41
Sveitsi	78
Syyria	84
Tadžikistan	35
Taiwan	67
Tansania	49
Tanska	71
Thaimaa	60
Togo	52
Tonga	53
Trinidad ja Tobago	70
Tšad	56
Tšekki	68
Tunisia	54
Turkki	37
Istanbul	39
Turkmenistan	80
Uganda	43
Ukraina	70
Unkari	56
Uruguay	51
Uusi-Seelanti	72
Uzbekistan	31
Valko-Venäjä	51
Vanuatu	60
Venezuela	85
Venäjä	56

Moskova	70
Pietari	64
Vietnam	64
Viro	58
Yhdysvallat	72
New York, Los Angeles, Washington	78
Zimbabwe	51
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	46

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaishuoneella tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä ollen kahta ilmaista ateriala.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 11,25 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 22,50 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

1045/2021

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00–07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 13 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2022. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2022.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2021

Pääjohtaja Markku Heikura

Johtava asiantuntija Mia Keskinen